

KEDER

başımın karı fazla
kara kışım erisin hele
çözölsün buz gibi sular
birlikte karışırız nehirlerle
küs tutmaz fırat dicle

yalnız ağırlarım tutar beni
çünkü kökü derine giden dağlar
hiç bilmez başından ötesini
gökleri tanımak için verilmiş
yıldız tanımını kutupların cevheri

çığırsız suların güneşi
her zaman etkilemiştir beni
hep kendine çıkmaz insanın yolu
bir oluşuma karışır gider
birlikte tırmanırılar aynı kaderi

Mehmet Rayman